

Canticum AMM 2005

Cant. 2, 08. 10-13

Vox dilécti mei, ecce iste venit,
sáliens in móntibus, transíliens
colles.

Hoor! Mijn liefste! Kijk! Daar komt hij,
danst over de bergen, springt over de
heuvels.

En diléctus meus lóquitur mihi.
Surge própera, amíca mea. Colúmba-
mea, formósa mea, et veni.

Hij roept, mijn liefste, en zegt tot mij: Sta
op, mijn vriendin, mijn schone.
Kom toch tevoorschijn!

Iam enim hiems transiit; imber
ábiit et recéssit. Flores apparuérunt
in terra nostra.

Want zie, de winter is voorbij, voorbij is
de regentijd. De bloesems zijn al te zien op
het veld.

Ficus prótulit grossos suos: véneæ
floréntes dedérunt odórem suum.
Surge amíca mea, speciósa mea
et veni.

De vijgenboom laat zijn bloesemvrucht
kleuren, de wijnstokken staan geurend
in bloei. Sta op, mijn vriendin, mijn
schone. Kom toch tevoorschijn!